

Båtulykke i Veafjorden 1803.

Dette er hentet fra Nils Langhelle sine notater. Redaksjonen har gjengitt notatet slik det føreligg i bygdebokarkivet.

1803:

Den tid da Sørfjorden og Osterfjorden så å si var de eneste samferdselsveier for de tilgrensende distrikter, måtte all reisetrafikk foregå til sjøs. Den del av Sørfjorden som lokalt kalles Vedåfjorden er en farlig strekning, og her har det opp gjennom tidene været utspillet mangen tragedie.

På høsttinget i Arne Skibrede år 1803 var foretatt en bjergingsak med redning av menneskeliv i dette farvand og utført av oppsitterne på Vedå. Vedkommende avsnitt av protokollen er sålydende:

“Bønderne Nils Danielsen Veaae - Magne Monsen - Mikkell Johannesen - Nils Johannesen og Haldor Jakopsen møtte og tilkjendegav at igaar 8 dage siden om morgenen mellem 6 og 7 oktober da det endnu var ganske mørkt hørte de over hele gaarden, da husene som almindelig ligger i en klynge, en skrekkelig skrik paa fiorden, og som der samme tiid blæsedes en storm af østen vind tog de samtlige en stor baad og begav sig ud paa fiorden, hvor de neppe for søegang kunde naae eller see at 2 ladde jægtter hafde forlist. Den ene af jægtterne laa med kiølen i veyret og hvorpaa 4 mennesker søgedes at redde sig, nemlig Nils Bolstad - Knut Hårvigen - Nils Øvstedalen og Knud Jelvig, hvilke de med stor møye fik redde i den baad, de 2 af disse hafde været under vandet men blev endelig saa vidt reddede af de andre 2; Alle disse 4 mennesker som befandtes meget vaade og elendige bragte de derpaa saa snart skee kunde i land; medens deponenterne strax derpaa begav sig igien ud til den anden jægt, som var fuld af vand og synkefærdig og hafde stødt paa steene, som nær hafde foraarsaget at de ganske var bleven sønderlagen, siden de ikke kunde komme fra jægtten af aarsage at saadanne jægtter ikke bruger at have nogen tom baad med sig; I den synkefærdige jægt var 3 mennesker, nemlig: Mons Hermundsdaalen med 2 af sine sønner ved navn Ole og Knud Hermundsdaalen, der ikke paa nogen maade kunde self have reddet sig siden de sadt i vand og kun havde saa meget de formaade med at jægtten ikke kom paa grund, der dog skeede, inden deponentene kom her til hielp. Men hvorpaa disse 3 sidste mennesker endelig ogsaa blev biergede og alle 7 indbragte til deres huus, hvoraf de 4 første var meget syge, men ved at pleyes med tørre og varme klæder samt føde blev de efter 2 dagers forløb saavidt restituerede at de self da førde jæktene frem til Bergen. Deponentene med mange flere naboer bestilte ikke andet i disse 2 dage end at bierge jægtene og ettersøge alt det som svømmede paa fiorden af deres last der bestod i 5 favner brende - skindvahrer - smør og talg. Den anden jægt fik de endelig

af grunden men maatte ganske udlastes for at faae den lændset for vand. Det at bevise foranstaaende fremstillede deponentene 2 vidner, der eccdelig kan bekræfte rigtigheden først, da de samtlige biergede 7 mennesker er mange mile herfra og kan ikke uden store betalinger fremstille dem ved tinget, da mange dage for dem i saafald blive sinkede"